

- b. Czy dla odpowiedzi na pytanie 1a ma znaczenie, iż wobec rezydenta państwa członkowskiego miejsca zamieszkania, niebędącego – na podstawie art. 13 rozporządzenia 1408/71 – państwem właściwym, nie istnieje obowiązek poboru składek na ubezpieczenie społeczne państwa członkowskiego miejsca zamieszkania? W okresach, gdy taki rezydent wykonuje pracę w innym państwie członkowskim, podlega on bowiem na podstawie art. 13 rozporządzenia 1408/71 wykluczeniu z systemu zabezpieczenia społecznego państwa członkowskiego miejsca zatrudnienia, a krajowe ustawodawstwo niderlandzkie również nie przewiduje w takim przypadku obowiązku składowego?
- 2) Czy dla odpowiedzi na pytanie 1 ma znaczenie, że zainteresowani mieli możliwość zawarcia dobrowolnego ubezpieczenia na podstawie AOW lub wezwania SVB do doprowadzenia do zawarcia porozumienia w rozumieniu art. 17 rozporządzenia nr 1408/71?
- 3) Czy art. 13 rozporządzenia nr 1408/71 stoi na przeszkodzie temu, by osoba, która, tak jak małżonka H. D. Giesena, była przed dniem 1 stycznia 1989 r. ubezpieczona tylko zgodnie z ustawodawstwem krajowym w jej państwie zamieszkania, w Niemczech, na podstawie AOW, nabywała na podstawie tego ubezpieczenia prawo do świadczenia emerytalnego w odniesieniu do okresów, w których na podstawie tego przepisu rzeźbionego rozporządzenia, z powodu wykonywania pracy w innym państwie członkowskim, podlegała ustawodawstwu państwa członkowskiego miejsca zatrudnienia? Czy uprawnienie do świadczenia na podstawie AOW powinno być uważane za prawo do świadczenia, które nie podlega warunkom przewidzianym w krajowym ustawodawstwie dotyczącym zatrudnienia lub ubezpieczenia w rozumieniu wyroku Bosmann⁽³⁾, tak iż tok rozumowania przyjęty w przywołanym wyroku można by zastosować w przypadku takiej osoby?

⁽¹⁾ Algemene Kinderbijslagwet (powszechna ustawa o zasiłku rodzinnym).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, Dz.U. 1971, L 149, s. 2.

⁽³⁾ EU:C:2008:290.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden
(Niderlandy) w dniu 9 lutego 2018 r. – Soziale Verzekeringsbank / C.E. Franzen**

(Sprawa C-96/18)

(2018/C 161/25)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy)

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Soziale Verzekeringsbank

Strona przeciwna: C.E. Franzen

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 45 i 48 TFUE należy interpretować w ten sposób, że – w przypadkach tego rodzaju jak rozpatrywany – postanowienia te stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak art. 6a zdanie wprowadzające oraz lit. b) AKW⁽¹⁾? Uregulowanie to oznacza, że rezydent Niderlandów nie jest ubezpieczony w ramach ubezpieczenia krajowego w państwie członkowskim miejsca zamieszkania, jeżeli pracuje w innym państwie członkowskim i zgodnie z art. 13 rozporządzenia 1408/71⁽²⁾ podlega ustawodawstwu z zakresu zabezpieczenia społecznego państwa zatrudnienia. Rozpatrywany przypadek charakteryzuje się tym, że na podstawie regulacji prawnych państwa członkowskiego miejsca zatrudnienia zainteresowana strona nie jest uprawniona do zasiłku rodzinnego ze względu na ograniczony wymiar pracy wykonywanej przez nią w tym państwie?

- 2) Czy dla odpowiedzi na poprzedzające pytanie ma znaczenie, że zainteresowana strona miała możliwość wezwania SVB do doprowadzenia do zawarcia porozumienia w rozumieniu art. 17 rozporządzenia nr 1408/71?

⁽¹⁾ Algemene Kinderbijslagwet (powszechna ustawa o zasiłku rodzinnym).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, Dz.U. 1971, L 149, s. 2.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 12 lutego 2018 r. – Línea Directa Aseguradora S.A. / Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

(Sprawa C-100/18)

(2018/C 161/26)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Línea Directa Aseguradora S.A.

Strona pozwana: Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności ⁽¹⁾ sprzeciwia się interpretacji, która włącza do zakresu pokrycia obowiązkowym ubezpieczeniem szkody spowodowane przez pożar unieruchomionego pojazdu w przypadku, gdy pożar miał swoje źródło w mechanizmach koniecznych do wykonywania funkcji transportowej pojazdu?
- 2) W przypadku odpowiedzi przeczącej na powyższe pytanie, czy art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności sprzeciwia się interpretacji, która włączałaby do zakresu pokrycia obowiązkowym ubezpieczeniem szkody spowodowane przez pożar unieruchomionego pojazdu w przypadku, gdy pożaru nie można powiązać z uprzednim ruchem pojazdu w taki sposób, że nie można wykazać związku [pożaru] z pokonywaniem określonej trasy?
- 3) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, czy art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności sprzeciwia się interpretacji, która włączałaby do zakresu objętego obowiązkowym ubezpieczeniem szkody spowodowane przez pożar pojazdu w przypadku, gdy pojazd byłby zaparkowany w prywatnym, zamkniętym garażu?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009 r., L 263, s.11.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid (Hiszpania) w dniu 13 lutego 2018 r. – Domingo Sánchez Ruiz / Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

(Sprawa C-103/18)

(2018/C 161/27)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid